

**[Krag.]**

af det samme, som man genfinder overalt i Landet, nemlig de skattemæssige Problemer, der opstaar mellem Kommuner, som ligger nær hinanden, og som derfor gensidig paavirker hinanden økonomisk og erhvervmæssigt. Det genfinder man i Aalborg og Hasseris, og det genfinder man i Nærheden af omtrent en hvilken som helst større By og ogsaa mange mindre Byer her i Landet, men derfor skrider man dog ikke til en Udligning af den Beskaffenhed, som her er Tale om, mellem saadanne Kommuner to og to. Enten indlemmer man eller lader det Spørgsmaal, som Ministeren nu har søgt løst ved dette Forslag, gaa ind under den almindelige Udligning, som uægtelig er paakrævet for Kommunerne i det hele taget.

Den højtærede Minister siger, at han og mit Parti nu er ganske enige om den almindelige Udligning, ogsaa om Principperne. Ja, det er da af en helt ny Dato, denne Enighed er opnaet. Hvis det er Tilfældet, konstaterer jeg det med Glæde, for saa maa det vel være Udtryk for, at den højtærede Minister nu er rede til at forhandle med os om de Krav, som vi Aar efter Aar har stillet og Aar efter Aar har mødt Afvisning af fra den højtærede Minister. Nu er vi enige, siger den højtærede Minister, ogsaa i det principielle, og vi har til den højtærede Ministers almindelige Udligningsforslag stillet et i alle Enkeltheder udarbejdet Ændringsforslag, som er Udtryk for den endelige Udførmning af de Principper, som vi i Ændringsforslagsform gennem tidligere Aar har givet Udtryk for og har faaet afvist af den højtærede Minister. Men nu forstaaer jeg altsaa Ministeren saaledes, at han er rede til at forhandle med os. — Den højtærede Minister ryster paa Hovedet — hvad Mening er der saa i at tale om, at vi er enige? Hvis vi er enige om det principielle og om Formaålet, maa den højtærede Minister dog ogsaa være rede til at forhandle med os om Enkelthederne! Hvis han ikke er det, er det jo tom Tale, den højtærede Minister fører i denne Sag.

Den højtærede Minister udtalte, at der ikke var nogen Grund for mig til at opholde mig ved de Spørgsmaal, som er fremdraget af de forskellige Kommunalbestyrelser, for jeg var ganske klar over, hvor lidt Indhold der i Virkeligheden var i det, og at jeg i den Tale, jeg holdt, selv havde besvaret de Spørgsmaal, som jeg gennem Ændringsforslag har søgt at stille. Ja, hvis den højtærede Minister kunde

komme saa let fra at afvise vore Ændringsforslag — altsaa ved at sige, at det, der tilstræbes gennem dem, allerede er oplyst —, var det jo en meget bekvem Udgang for Ministeren. Men det lader sig nu ikke gøre. Hvorledes skulde jeg have besvaret de Spørgsmaal, jeg her har rejst, naar vi overhovedet ikke har haft Lejlighed til at forhandle om dem i Udvalget? Jeg har f. Eks. talt om, hvilken Indflydelse paa Gentoftes Tilsvaret det vil faa, at man i det første Aar forhøjer Dekorten fra 22 til 25 pCt. — beregningsmæssigt er det jo meget let at klare —, men hvilken *Virkning* det faar, at hele den Dekortskala, som er opstillet, fuldkommen ændres gennem det Ændringsforslag, som den højtærede Minister har tiltraadt, saaledes at der f. Eks. i de sidste to Aar kun bliver Halvdelen af den Dekort, der oprindeligt var stillet Forslag om, og at den 10-aarige Dekortperiode nedsættes til 8 Aar — hvilken Indflydelse dette faar paa Udligningstilsvaret, har jeg saa sandelig ikke kunnet give Oplysning om. Hvordan skulde jeg have haft Mulighed derfor? Nej, det er Oplysning herom, jeg ønsker, og derfor har jeg stillet mit Ændringsforslag. I dette Ændringsforslag kræves der netop, at der bliver Adgang til at faa denne Oplysning.

Endvidere siger den højtærede Minister, at jeg i min Tale i Virkeligheden selv har løst det Problem, jeg har stillet op ogsaa i Ændringsforslagsform, nemlig hvorledes det vil stille sig med Tilsvaret, hvis den tosidede Udligning erstattedes med en Udligning omfattende alle 3 Kommuner under eet. Ja, jeg har været inde paa dette Spørgsmaal, men de Bemærkninger, jeg har gjort derom, er baseret alene paa de Oplysninger, der foreligger fra Frederiksberg. Jeg har ikke paa Forhaand nogen Grund til at betvivle disse Oplysningers Rigtighed, men vi maa dog kræve en objektiv Undersøgelse af hele dette Spørgsmaal.

Naa, trods alt er det mig naturligvis alligevel en Glæde, at den højtærede Minister nærer en sand Kulsvietro paa min Evne til at forstaa, idet han siger, at naar jeg her udtaler, at jeg ikke har forstaaet ret meget af Forslaget, saa forholder det sig slet ikke saadan — det ærede Medlem, nemlig jeg, har det slet ikke saadan, som han selv siger, hævder Ministeren, det er slet ikke Forstaaelsen, der mangler. Jeg maa beklage, at den højtærede Minister ikke har Ret. Det har virkelig været mig en stor Pine ved at arbejde med dette Forslag gennem mange Timer, at jeg ikke kunde forstaa, at jeg ikke kunde trænge til Bunds